

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](#)

SACRA
VETERUM TEMPORUM
HISTORIA.
DEUS.

Eus mundum condidit tempore, quo primum Creatur Cœ:
ver esse cœpit in illis terræ plagis, quas po-
stea primi homines incoluere. Primâ qui-
dem mundi die ac feriâ creavit Cœlum su-
premium, ac innumeratos in eo Angelos. Quo-
rum tamen magna pars, dum superbi nolunt
quippiam amplius gratiæ Conditoris debere,
paulò post ex ea divinæ Majestatis Regia cum rebellionis autho-
re Luciferò fuit ejecta ac perpetuò exclusa. Cum Cœlo simul
creavit terram; immensum verò inter utrumque spatum aquis
implevit. Et quidem Cœlum luce mirabili statim fulsis; aqua-
rum verò abyssus ac terra primas duodecim horas in tenebris
latuere. Tum verò lucem etiam in aquis produxit; quæ ab ori-
ente surgens cursu suo intra sex horas natali primorum paren-
tum solo meridiem attulit. Inde per aquas pergens totidem
horis ad occasum properavit, ut emenso inferiori hemisphériō
ad ortum reverteretur, & diem quoque secundum ac tertium
efficeret.

lum & terra;
Genesis c. 1.
v. 1. ad 6.

A 2

Secunda

Deus.

4

*Pit firma-
mentum.
à v. 6. ad 9.*

*Terra germe-
nat.
à v. 9. ad 14.*

*Sidera pro-
creantur.
à v. 14 ad 20.*

*Oriuntur pi-
ces & aves.
à v. 20. ad 24.*

Secundā mundi die aquas Cœlo propiores ab inferioribus & terræ vicinis discrevit, vastumque inter utrasque spatum æthere ex aquis producto repletum interposuit, ac firmamentum appellavit, quod post empyreum & aqueum tertium erat Cœlum.

Tertiā die terra, cùm hactenus fuisse planè rotunda ac solida, variis undique locis omnipotenti vi elevatur, & alicubi in montes ac colles attollitur. Quò factum est, ut in superficie ingentes cavitates seu valles, & intra viscera terræ multæ passim cavernæ existerent; atque inter cæteras grandis illa impiorum Angelorum ac hominum tormentis destinata, quam Deus eriam materiâ sempiternis incendiis idoneâ replevit. Eadem operâ metalla, fossilia cætera, omniumque lapidum genera producta sunt. Interim aquis, quæ adhuc erant sub firmamento, partim in aëra conversis, partim in terræ cavernas & cavitates defluentibüs emersit terra, Europa, Asia, Africa, America, ac Insulae. Simul autem orta sunt Maria, Oceanus, Mediterraneanus, Nigrum, Caspium, Balticum, Fretum, Sinus, Lacus, Paludes, Flumina, quæ fontibus è terra erumpentibus orta, ac subin affluentibus rivis aucta per varios mœandros atque flexus cœperunt versus mare decurrere. Terra, ut primum fuit aquis libera, germinare cœpit, & stirpium, plantarumque genera omnia propagare in ea præsertim Asiae parte, ubi magnus fons seu gurges de terra ascendens in quatuor capita seu flumina Tigrim, Euphratem, aliisque duo sese divisit; ibi enim plantaverat Deus Paradisum omni hortensium deliciarum genere admirabilem. Gen. 2. à v. 8. ad 15.

Quarta die Sol, Luna, Planetæ reliqui, & stellæ per firmamentum dispersæ procreantur luce illâ primigeniâ vel extinctâ, vel soli aut etiam aliis sideribus attributâ. Et Solem quidem Deus in Cœli parte posuit, in qua nunc primo apud nos vere solet existere; Lunam verò ex opposita pleno jam lumine, ut sic primo statim tempore ficeret officium, ad quod destinabatur, scilicet ut præcesset nocti. Designavit deinde tum Soli ac Lunæ, tum reliquis Planetis ac stellis viam, quam suo per Cœlum cursu teneant, voluitque ut alternatim terram diu nocturnaque illuminent, sint in signa pluvia, serenitatis, ventorum, tempestatum &c. sintque in tempora, ver, æstatem, autumnum, hyemem, in dies & annos.

Quintā pisces ex aqua & volucres oriri jubentur, statimque mira varietate & copia pisces natârunt in mari, lacubus & fluminibus,

nibus, volucres volitärunt per aëra. Utrique generi benedicens DEUS vim ac propensionem multiplicationis largitus est.

Sextā produxit è terrā aquis mixtā innumerabiles animantium terrestrium species, jumentorum, reptilium, & bestiarum. Postremò haud procul Paradiso ex limo terrae hominem formavit, spirituque animatum, Adamum appellavit. Ex ejus verò postea consopiti latere costam cum adhærente carne exemit, atque ex ea reliquoque terrae limo Eam mulierem finxit, largam conjugibus benedictionem impertiens, quā terram multa posterioriter replerent.

In Paradisum introductis plenam in cœtera viventia dominandi & quibuscumque herbis ac frugibus terrae vescendi potestatem dedit. Unam solum arborem exceptit, ut sic se supremum ipsorum esse Dominum meminissent, simulque parva in re obediendo promereri possent felicitatem perpetuam tanquam coronam Justitiae. De ea igitur arbore ne fructum gustarent, prohibuit sub pena mortis tum animæ, gratiam divinam statim amisuræ, tum corporis ad naturalem moriendi necessitatem aliasque miseras reddituri; à quibus Justitia originalis & fructus ex arbore vitae in medio Paradisi positæ tum ipsos tum posteros reddidissent immunes.

Septima die requievit DEUS ac diem Sabbathi sanctificavit. Quem deinceps exemplo Dei Adamus aliique Patriarchæ ut sanctum observarunt, donec à Moyse etiam lege stabiliretur.

Producuntur
terrestria a-
nimalia ac
demum ho-
mines. à v.
24.

Adam & Eva
in Paradisum
introducun-
tur. G. 2. 2
v. 15.

Sabbatho re-
quievit Deus.
G. 2.v. 2. & 3.

Adam.

Interea Adam & Eva vitam ducebant felicissimam inter innocentissimas sensuum illecebras, animique res creatas atque diuinæ contemplantis delicias. At non diu tenuit hæc felicitas. Post aliquot dies mulier à serpente decepta vetitum ex ligno scientiæ boni & mali fructum decerpserit comeditque. Sed & vir tentatione virtus laudatum ab uxore fructum oblatumque gustando apud Deum offendit. Ergo Paradiso ejectus intentatas antea corporis & animæ penas repente è beato miser incurrit, quas non ipse modò, sed tota etiam ejus posteritas lueret.

Exul inter pœnitentis animi dolores sibi quidem salutares, at posteritati ad salutem nihil amplius profecturos habitavit; &

Adam apud
Deum offen-
dit, & Para-
diso ejicitur.
Gen. 3.

Terram colit
in sudore
vultus. G. 3.
v. 23. & 24.

A 3

terram